

Publicerad 2014-12-06 21:14 av Bernhard

Neoklassisk

Neoklassisk hegemoni efterfrågar internalisering av externaliteter, tidigare hade man avgränsat sitt fält till allt som rationalitet heter.

Lite hastigt koms det på,
att det goda samhället var lite svårt att uppnå
Då rationell matematik i flärd,
inte representerade vår värld.

Ty där fanns människor, externa från rationalitetens hårda centralitet,
externaliteterna fick såldes internaliserade det centrala, förändra sina epitet.
Kreativ och påhittig, blev entreprenöriell
teorimakarna hävdade tvärsäkert att girig var att vara snäll.

Marknadens rätvinkliga effektiva matematik,
blev till sinnets tänkande logik.
Kärleken bestals från sin magi,
det var ett rationellt affärsutbyte som skulle skapa ett vi.
Sängkammaren omorganiserades till en butik,
äskandets polemik.

Politiken fick dock lov
att på vissa villkor träda in i marknadens hov.
Och hjälpa till med att sätta ett pris,
på sådant som koldioxid så att mänskligheten skulle slippa köpa säck tom på gris.

Sådant, som koldioxidskatt lyder självfallet under stränga villkor,
som att det aldrig mot lönsamheten slår.
Med dess förändringar tyckte man att man hade säkrat sin lära,
naturen kommer inte brista och teorin kommer att bära.

Men politiken är fortfarande tjänare till kapitalet
analysen är tydlig, det är så och endast så man kan vinna valet.
Sedan förtäcker man lätt sin hor,
med miljöprogram pryda med glada kor.

Människan, älskande och irrationell och modern jord är en neoklassiska externalitet,
teorin som är vår hegemon, vägrar att göra oss till en centralitet.
Men låt de skarpaste intellekt forma en teori där en får vara älskande och snäll,
där en tillåts göra misstag och vara irrationell.

Lått människan och jorden bli teorins mitt,
låt glömskan begrava alla neoklassiska påhitt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bernhard med Poeter.se id #48321 innehar upphovsrätten